

[Undervisningsministeren.]

fastsat i seminarieloven. Det er den ikke, den er fastsat i bekendtgørelse, og den har aldrig været nede på 15; der var en indstilling om 15, men vi fastsatte den til 20, og vi ønsker nu at forhøje den til 25. Baggrunden er, at vi ønsker, at man på videregående uddannelser så vidt muligt skal have holdstørrelser af et nogenlunde ensartet omfang.

Jeg vil gerne føje til, at når jeg sagde, det her drejede sig om voksne mennesker — jeg skal vende tilbage til det om folkeskolen om et øjeblik — så synes jeg, det er rimeligt at fremhæve, at studerende på lærerseminarium som andre studerende på lignende videregående uddannelser kommer med forudsætninger fra gymnasiet med studentereksamen eller med HF-uddannelse, og derfor har man lov til at forvente, at de kan arbejde på hold af en vis størrelse, at det ikke er nødvendigt med de helt små hold. Det er en uddannelse, hvor den enkeltes egen indsats er af væsentlig betydning og omfang, og derfor er det helt rimeligt at sætte den i relation til folkeskolen, hvor arbejdet med store hold virkelig er en pædagogisk svaghed. Dertil trak jeg netop en parallel ved at henvise til, at vi i maj måned gennemførte ændringer i folkeskoleloven, der betyder udvidet adgang til deltimer, som vi ved er benyttet i meget væsentligt omfang.

Det er en virkelig pædagogisk landvinning, der er sket her, den er til gavn for de børn, der skal begynde i skolen i 1. og 2. klasse, og for de børn, der skal begynde på fremmedsprog og på matematik; det kalder jeg pædagogisk fremskridt.

Når der så fremsættes ønske om, at vi skal møde med besparelser også på undervisningsministeriets område — og det erkender jeg er rimeligt, når man skal gøre det på alle områder — så søger vi efter besparelser, som kan gennemføres uden pædagogiske forringelser, og det vil jeg ganske roligt hævde, at der er tale om her. Derfor bør dette sættes i relation netop til det, der er sket inden for folkeskolen.

Hr. Knud Nielsen talte om fagrådene. Det er rigtigt, at de 23 fagråd, der var ønske om at gennemføre i forbindelse med læreruddannelsesloven, er standset i finansudvalget. Det var i øvrigt af alle partier, de blev standset, og det tror jeg hr. Knud Nielsen skal mærke sig, for det syntes af hans be-

mærkninger at fremgå, at det var noget, regeringspartierne alene var enige om; dette var ikke tilfældet. Jeg går ud fra, at vi finder en anden form for denne faglige vejledning end det, der var foreslået med de 23 fagråd.

I øvrigt skal jeg blot gøre den ene bemærkning, at man jo for den gamle læreruddannelse, hvor der ikke er nær så mange muligheder som under den nye læreruddannelse, bevarer frilæsningstimerne, men at de vil bortfalde for elever under 1966-loven. Jeg tror, at når vi skal foretage en beskæring af et budget, er dette et område, hvor det kan gøres, uden at der er tale om forringelse af den undervisningsmæssige standard.

Jeg tillader mig endnu en gang at gøre opmærksom på, at det drejer sig om studerende med visse forudsætninger og af en vis alder, som kan gøre et arbejde selv uden nødvendigvis altid at have vejledning af lærere.

Knud Nielsen: Jeg vil fastholde som min opfattelse, at der her er tale om en absolut pædagogisk forringelse; jeg forventer ikke, at undervisningsministeren vil erklære sig enig med mig heri.

Når undervisningsministeren taler om at spare lærerløn timer, forekommer det mig, at han giver det indtryk af, at det eneste, sagen drejer sig om, er, at seminarilærerne skal give afkald på lidt af deres løn, sikkert underforstået deres for høje løn; det synes jeg er for billigt.

Jeg har to helt præcise spørgsmål, som jeg gerne vil stille til undervisningsministeren. Det første er: hvorfor har ministeren ikke forhandlet med seminarierådet om ophævelse af frilæsningen? Nu forstår jeg, at det drejer sig om at spare et par mill. kr. om året; derfor er mit andet spørgsmål: hvis der kan anvises en besparelse af en tilsvarende størrelsesorden på områder inden for seminarieundervisningen, som sagkyndige prioriterer lavere end frilæsning, vil ministeren da være villig til at overveje en sådan ændring og opretholde frilæsningen?

Sigsgaard: Ministerens bemærkninger gør det nødvendigt for mig at tage ordet igen, for ministeren gentager her, at der ligesom skulle være en forbindelse mellem de ændringer, der skete vedrørende deltimesteord-